

CERKVENI GLASNIK

ZA TRŽIŠKO ŽUPNIJO

Izhaja zadnjo soboto v mesecu za naslednji mesec. — Posamezna številka 1.— Din

LETO 1937

JANUAR

ŠTEV. 1

Božični prazniki naj razlijejo v srca in družine vseh naših dragih župljanov in prijateljev obilico božjega miru, ki naj vse spremlja tudi v letu 1937.

To želijo:

*Tržiški župnik
in oba gg. kaplana*

Zakrajšek Viktor:

Dva praznika

Sv. Miklavž je patron janjevske cerkve pa tudi hišni zaščitnik mnogih janjevskih družin; Janjevci namreč ne slave svojega godu, ampak hišnega patrona. »Slavo imamo« pravijo, enako kot Srbi in Albanci. Ker ima največ janjevskih družin svojo »slavo« na dan sv. Miklavža, se praznuje ta praznik ne samo v cerkvi, ampak tudi po hišah. Na praznik sam se pripravlja vsa fara z devetdnevnico, ki je obiskana kot nedeljska služba božja. Vse hiše ožive, zakaj v teh dneh se vračajo krošnjariji na svojih konjih. Dolgi devet mesecev so bili od doma; veseli se vračajo domov in prihite v cerkev, da se zahvalijo sv. Miklavžu, ki je tudi patron vseh popotnikov. Na predvečer sv. Miklavža so z malimi izjemami vsi doma. Pridružijo se jim še rudarji iz Kosovske Mitrovice in tako je na dan sv. Miklavža vsa fara zbrana v cerkvi.

Na predvečer je že cerkev polna. S seboj prinesejo verniki velike hišne sveče, da je vsa cerkev v lučkah. Po blagoslovu je še blagoslov kruha — pogač. Za »slavo« gori namreč v vsaki hiši sveča — do pet kilogramov težka — in se lomi blagoslovljena »pogača«. Pa tudi k sveti spovedi jih pride mnogo, tako da smo kar trije duhovniki imeli dela dovolj. Omeniti moram, da imam naenkrat kar dva kaplana in to celo oba Slovence. V Prištini služita svoj vojni rok dva slovenska kaplana in tam pri naši podružnici sv. Antona opravljata redno službo božjo, tako da meni ni treba

tolikokrat iti v Prištino. Teh eden je prišel za sv. Miklavža pomagat, a enega duhovnika mi je poslal v pomoč gospod škof. Če prištem se prejšnjega mojega župnika, ki že nekaj mesecev živi tu na dopustu, smo bili pri slovesni sveti maši kar štirje, kar je za Janjevo velika redkost. Cerkev je pa ta dan bila nabito polna kot nikdar v letu ne. Pred sveto mašo je procesija okrog cerkve, v kateri nosi župnik relikvije sv. Miklavža. Vsa cerkev se dvigne in se med prepevanjem sv. Miklavžu uvrsti v procesijo.

Tudi popoldne je zopet vsa fara zbrana v cerkvi. Po blagoslovu je poljubovanje svetinj sv. Miklavža, česar ne sme nihče zamuditi. Dokler so moški na vrsti, še nekako gre; ko so pa prišle ženske na vrsto, sem se moral nakričati in dvakrat prekiniti, preden sem jih uredil. V cerkvi se ta dan zbira za siromake, pa se še daleč ne nabere toliko, kot ste navajeni ob takih prilikah zbrati v Tržiču. — Proti večeru pa hodijo prijatelji in sorodniki od hiše do hiše »v gosti« na slavo. Tudi župnik bi moral iti, a ker bi moral obiskati preveč hiš, rajši sedi doma, da se pripravi za praznik Brezmadežne.

Za ta praznik sem ostal sam. Brezmadežna mi je napravila veliko veselje, da sem mogel sprejeti v Marijino družbo 18 mladih fantov. Že zjutraj pri sveti maši so ženske, ki navadno malomarno

sede po tleh, privzdignile svoje glave, ko je naenkrat osemnajst 15 do 16 letnih fantov pristopilo k sv. obhajilu. Ko so popoldne pri sprejemu obstopili oltar, je vsem sapo zadržalo. Niso mogli verjeti, da je Marijina družba tudi za mlade fante — tu imam namreč v Marijini družbi same stare moške. Že ko sem jih skozi vse leto počasi zbiral, sem slišal tu in tam opazke: »Naš župnik pa samo otroke posluša.« — Kaj podobnega sem včasih tudi v Tržiču slišal. No, pa sem s temi besedami začel to popoldne govor in pristavil: »Od danes naprej bodo pa otroci — fantje mene poslušali — tu pred vami mi bodo to obljubili. Vas tako več ne poslušajo, ker se vi sami ne brigate za to; bodo pa mene, vašega župnika, ker vedo, da je to dobro zanje in za vas...« Tako sem dal fantom korajžo in staršem malo pouka; zakaj mladina je tu zelo zanemarjena in imam zelo težko delo z njo. Zaupam v pomoč Brezmadežne, ki mi je dala tako lepo proslaviti letošnji Njen praznik.

Tako sem lepo preživel dva lepa praznika v začetku decembra 1936. Koncem meseca bodo pa božični prazniki, pač nekoliko drugačni kot v Tržiču. A božje Dete ljubi enako vse in pomaga vsem. Ko priporočam svoje farane v molitev, tudi vam, dragi Tržičani, želim, da vas božje Dete blagoslavlja v praznikih in v novem letu.

J. G.:

Obisk pri Leninu

Slavni italijanski katoliški književnik Giovanni Papini je opisal v svojem romanu »Gog« ta obisk, ki najbolje karakterizira voditelja ruske revolucije po svetovni vojni.

»Cel mesec sem se trudil, da dosežem svoj cilj; naposled sem le uspel. V Rusijo sem prišel samo zato, da spoznam osebno tega človeka in nisem se hotel vrniti domov, dokler ne govorim z njim. Zdi se mi, da je on eden tistih štirih našega stoletja, katerega je vredno videti in slišati. Da sem zamogel priti k njemu, sem moral potrošiti nad dvajset tisoč dolarjev in to deloma za darove ženam komisarjev, deloma pa za napiitino rdečim vojakom. Nekaj sem izdal tudi za sirotišča in boljševiske zavode, kar mi pa ni žal.

Reklo se mi je, da je Vladimir Ilič

(to je pravo ime Leninovo) slab, izmučen ter da ne sprejema nikogar razen svojih najbližjih prijateljev. Ne prebiva v Moskvi, nego v malem selu v trdnjavi, katera je bila pred vojno lastnina nekega bogataša. Neki petek sem odstranil zadnje ovire in mi je bilo sporočeno telefonično, da me sprejme v nedeljo. Prijavili so namreč Leninu, da mu jaz zamorem pomagati v njegovih težavah ter je zato dovolil moj obisk.

Najprej me je sprejela njegova žena, debela, majhna. Tako me je opazovala, kakor to delajo stražniki v umobolnicah pri novoprišlih bolnikih. Lenin je sedel na mali verandi pri mizi, pokriti z raznimi načrti. Na mene je naredil vtis na smrt obsojenega zločinca, kateri ima le še nekaj dni življenja. Njegova karakteristična mongolska gla-

va je izgledala izsušena in brez življenja, kot da je narejena iz starega osušenega sira. Iz njegovih, s slino napolnjenih ust so se kazali zobje s ciničnim posmehom. Velika plešasta glava me je spominjala na starinsko barbarsko trdnjavo, zgrajeno s kostmi predhistoričnih zverin.

Iz nemirnih oči se je bliskala sumnjivost in nezaupanje. Jake oči, kot krvižnega jastreba, so zakrivale od časa do časa debele zakrjavljene obrvi. Z rokami je nemirno obračal srebrn svinčnik; njegove roke so bile malomarne in so prerokovale smrt. Nikdar v življenju ne bom pozabil njegovega lica, katero je naredilo na mene dojem, kot da je izklesano iz slonove kosti. Ušesa so bila

napeta, kakor da žele še pred smrtjo sprejeti vse vesti tega sveta, da jih prestrežejo in razumejo.

Začetek razgovora je bil težak in neugoden. Lenin se je trudil, da me proči in spozna temeljito. Naredil je to tako malomarno, kakor da spolnjuje kako obvezo, katera mu ni dosti mar. Pred rjavo barvanim in izmučenim obrazom skoraj nisem imel smelosti, da ga vprašam, kar sem se namenil.

Nekam razburjeno sem pričel hvalliti veliko delo, katero je izvedel v Rusiji. Na to mojo pohvalo se je rjavo in na pol mrtvo lice Lenina popolnoma pomračilo in ta pogled naj bi bil neke vrste sarkastičen posmeh.

(Dalje prihodnjič.)

To in ono

Za sveže nageljne, ki v obilici krajajo vse oltarje naše župnijske cerkve v božičnih praznikih, so tudi letos poskrbele naše vrle gospe in žene. Božje Dete naj dobrim srcem obilno plačuje!

Nabiralniki v naši župnijski cerkvi so bili že pogosto opremljeni z vsemogočimi zaporami in dragimi ključavnicami. Pa vse to v naših dneh ne drži. Pred dobrim letom je pa ključavničarstvo Markič napravilo težko in komplicirano zaporno ploščo pri sliki sv. Antona. Odpreti jo zna samo župnik in navadno dobi pri vsej moči pri odpiranju na roki — žulj. Je pa od tedaj pri tej pušci mir. Že je bila parkrat pokvarjena vrhnja ključavnica, a vlomilec je spoznal, da bi se po tej škodi pravo odpiranje moralo šele pričeti in je s pokvarjeno ključavnico vedno samo opozoril na svoj žalostni poizkus. Te dni bodo vsi nabiralniki po cerkvi enako

oskrbljeni. Vsak bo tedaj mirno lahko deval darove v cerkvene nabiralnike in bo bolj prav, da tržiški župnik odnaša pri izpraznjenju žulje na roki, kot pa nepoklicani vlomilci cerkveni denar in tezo na vesti!

Bratovščina Marije Vnebovzete podaja svoj letni obračun na praznik Treh kraljev popoldne po večernicah v spodnji sobi kaplanije. Članarino naj poravnajo članice do Svečnice in kolikor je le mogoče na dan cerkvenih računov v župnijski pisarni. Za žive in mrtve članice je brana mesečno po ena sveta maša in ob smrti dobijo svojci pomoč. Če kakšna članica umrje, naj poiščejo svojci nadomestilo.

V moško kapelo naj hodijo vedno le moški in pri odhodu iz cerkve naj ne sili nobena ženska med moške! Ko moški odidejo, potem šele morejo tudi ženske porabiti izhod skozi moško kapelo.

Oznanila za januar

1. Novo leto in prvi petek v mesecu. Zapovedan praznik obrezovanja Gospodovega. Ob šestih in desetih je sv. maša pred Najsvetejšim. Med deseto sv. mašo, ki je slovesna z leviti, je običajno darovanje fantov in deklet. Popoldne ob pol treh so slovesne pete litanije Srca Jezusovega. Na predvečer je v župni cerkvi skupna molitev svete ure, ki naj bo združena z večernicami. Tisti bolniki, ki prejemajo sv. obhajilo vsak prvi petek na domu, bodo obhajani že prejšnje jutro.

3. Nedelja po novem letu, prva v mesecu in praznik presv. Imena Jezusovega. Pri šesti sv. maši je skupno sv. obhajilo mož in fantov,

ki naj bodo tudi v letu 1937 zvesti svoji prvi nedelji. Danes in v sedmini je mogoče dobiti popolni odpustek, ki se lahko nakloni tudi vernim dušam v vicah. Pogoji: sv. obhajilo, udeležba pri sv. maši in molitev po namenu svetega Očeta.

5. Vigilija k prazniku sv. Treh kraljev. Po sv. maši, t. j. ob sedmih, je slovesen blagoslov vode.

6. Sveti Trije kralji. Zapovedan praznik. Sv. maša ob šestih in desetih je pred Najsvetejšim in z dvema blagoslovoma. Ob desetih je slovesna peta sv. maša z leviti. Popoldne ob pol treh so slovesne pete litanije Mb. V pušco

se ta dan pobira za afriške misijone. Popoldne ob dveh naj molijo Marijine družbe uro molitve za misijone.

9. Rojstni dan Nj. Vel. kraljice Marije matere. Ob osmih je sv. maša in nato predpisane molitve.

10. I. nedelja po Razglasenju Gospodovem in praznik sv. Družine. Po pridigi prve sv. maše, ki je pred Najsvetejšim, se vrši posvetitev krščanskih družin. Družine, ki še niso vpisane v bratovščino sv. Družine, naj storijo to zlasti ta dan! Druge službe božje so v navadnem redu.

17. II. nedelja po Razglasenju Gospodovem in god sv. Antona Puščavnika. Službe božje so v navadnem redu.

18. do 25. Vsak dan molitve za zedinjenje vzhodnih bratov s sv. Cerkvijo. Vse dni po prvi sv. maši, v nedeljo popoldne po večernicah.

21. God sv. Neže, patrona dekliške Marijine družbe. Ob šestih je orglana sv. maša za dekliško Marijino družbo.

24. III. nedelja po Razglasenju Gospodovem. Službe božje so v navadnem redu.

31. IV. nedelja po Razglasenju Gospodovem in god sv. Janeza Boska. Službe božje so kot vsako nedeljo.

Cerkveni računi za župno cerkev bodo v torek po sv. Treh kraljih, t. j. 12. januarja. Ta dan bosta sprejemala gg. cerkvena ključarja v župnijski pisarni pristojbine za cerkvene sedeže dopoldne od osme do dvanajste ure in popoldne od druge do šeste ure. Letna pristojbina za vsak sedež znaša Din 15. Imejitelji sedežev naj vedo

povedati številko klopi. Naj vsak skrbi, da bo na ta določeni dan poravnana letna pristojbina. V opomin se ta dan oglašajo ob osmih zjutraj in popoldne ob dveh veliki zvon.

Cerkveni računi za podružnice bodo v nedeljo 10. januarja v župnijski pisarni po osmi sv. maši. Tedaj naj pridejo gg. ključarji podružnic.

Izpraznjeni cerkveni sedeži pridejo na dražbo, ki bo v župnijski pisarni v nedeljo 24. januarja po osmi sv. maši. Označeni bodo v oznanilu v nedeljo 17. januarja. Pod roko ne bo oddan noben sedež in so tozadevna priporočila brez pomena!

Darovanja za sveče bodo pri šesti in deseti sv. maši: 17. za šentansko sosesko, 24. za Dolino in 31. za Tržič in Bistrico. V pušco se te nedelje pobira za splošno cerkveno razsvetljavo.

Shodi cerkvenih organizacij:

III. red: shod 3., vesoljna odveza 1. in 6.

Dekliška Marijina družba: shod 17., skupno sv. obhajilo 31., družbena sv. maša 21.; dekliški večeri po oznanilu v cerkvi.

Marijina družba za žene: shod 24., skupno sv. obhajilo 10.

Mladinska pobožnost 10., popoldne s posebnim nagovorom za otroke pri večernicah in z ljudskim petjem otrok.

Mesečna šolska sv. spoved: meščanska šola 9., deklice osnovne šole 16., dečki osnovne šole 23. Vedno popoldne ob tretji uri in drugo jutro po osmi sv. maši skupno sv. obhajilo.

Župnijska kronika za november 1936

Novembra v naši župniji rojeni: 10.

Novembra v naši župniji poročeni:

1. Grundner Janez, delavec, Borovlje, Celovška cesta 8, in Merlak Marijana, predilniška delavka, Bistrica 66, poročena 7. novembra.
2. Breje Franc, avtosprevednik, Tržič, Ljubeljska cesta 22, in Korošec Ana, zasebnica, Tržič, Glavni trg 23, poročena 8. nov. na Brezjah.
3. Weber Anton, delavec pri »Peko«, Bistrica 78, in Ferlan Marija, predilniška delavka, Tržič, Ljubeljska cesta 34, poročena 14. novembra.
4. Perko Jožef, mizar, pomočnik, Tržič, Cerkevna ulica 5, in Benedik Ana, predilniška delavka, Tržič, Pot na pilarno 14, poročena 14. novembra.
5. Primožič Melhior, posestnik in gostilničar, Pristava 8, in Meglič Ana, hči posestnice, Sveta Ana 27, poročena 25. novembra v Ljubljani pri oo. frančiškanih.
6. Novak Janez, čevljar, pomočnik, Tržič, Ljubeljska cesta 48, in Ovsenek Valentina, predilniška delavka, Tržič, Ulica Viljema Polaka 5, poročena 28. novembra.

Novembra v naši župniji umrli:

1. Meglič Franc, sin posestnika, rojen in umrl v Dolini 59, dne 4. novembra.
2. Javornik Ivana, kavarnarica, rojena na Prihovi 16. 5. 1868, poročena 26. 4. 1909, umrla v Tržiču, Ljubeljska cesta 1, 7. novembra.

3. Mrtvorojenec.

4. Sajovic Mihael, sin hišnega posestnika, rojen pri Sv. Ani 5. 1. 1912, umrl pri Sv. Ani 102, dne 22. novembra.

5. Mokorel Florijana, hči cerkvenika in delavca, rojena na Bistrici 1. 5. 1929, umrla na Bistrici 10, dne 24. novembra.

Novemberska poročila od drugod:

1. Engelsberger Stanko, rojen v Tržiču 13. 10. 1906, se je poročil v Kranju 23. 2. 1936 z Dovč Stanislavo.
2. Rabič Viktor, rojen v Tržiču 12. 12. 1905, se je poročil v Poljčanah 16. 8. 1936 s Sket Silvestro.
3. Šolar Karel, rojen v Tržiču št. 70, dne 30. 10. 1906, se je poročil v Chicagu 26. 9. 1936 s Pacias Heleno.
4. Kajbič Alojzij, rojen v Tržiču 202, dne 19. 6. 1908, se je poročil v Križah 7. 11. 1936 z Vodnjov Katarino.
5. Rozman Konrad, rojen pri Sveti Ani 43, dne 14. 2. 1902, se je poročil v Gazu 22. 11. 1936 s Scherak Jožefo.
6. Pavlin Janez, rojen v Tržiču 102, dne 10. 7. 1901, se je poročil v Poljanah nad Škofjo Loko 22. 11. 1936 z Debenec Ano.
7. Ješe Mihaela, rojena v Tržiču 21. 9. 1909, se je poročila v Senčurju pri Kranju 22. 11. 1936 z Markič Alojzijem.

Za predstavnika in založnika: Anton Vovk, župnik v Tržiču. — Za urednika v Ljubljani: Dr. P. Gvido Rant, O. F. M. — Za Zadržno tiskarno v Ljubljani: Maks Blejec